

Erasmus+ I Feel Wood – For Good

Poljska, oktober 2016

Vesela sem bila priložnosti, ki me je kot vzgojiteljico skupaj s predstavniki OŠ Žiri in šestimi osmošolci, popeljala na severozahod Poljske. Naš vrtec, ki deluje ob Osnovni šoli Žiri, se zaveda možnosti, ki jo ima glede na lokacijo, v katero je umeščen. Vsak dan se lahko z otroki sprehodimo mimo najpomembnejših žirovskih objektov, spoznavamo urbano okolico, ljudi in delo, ki ga opravljajo, prav tako pa lahko vsak dan obiščemo naravo – bližnji vrt, travnik, reko ali gozd, torej imamo nešteto možnosti za raziskovanje, opazovanje in izkustveno učenje.

Tako ob povabilu k sodelovanju v projektu Erasmus + na temo I feel wood for good nisem imela nobenih pomislekov. Z otroki se tudi sicer veliko gibljemo v naravi, radi raziskujemo, pohajamo in ustvarjamo iz naravnih in odpadnih materialov. Vse dejavnosti pa vedno podprem tudi z literarnimi vsebinami na to temo, z brskanjem po slikovnih leksikonih ali revijah. Tematsko smo se gozdu še mnogo podrobneje posvetili zaradi samega projekta.

Prvo (lansko šolsko) leto smo spoznavali splošne značilnosti gozda in njegovo uporabno vrednost. Izvedeli smo, kako les pride iz gozda in videli, kako ga na žagi pripravijo za nadaljnjo uporabo. Zanimalo nas je tudi, za kaj so uporabljali les v kuhinji nekoč. Letošnje šolsko leto pa nas bolj zanimajo plodovi.

Zelo aktivno delovanje na temo projekta mi je torej omogočilo, da se udeležim srečanja oziroma izmenjave učiteljev, vzgojiteljev in učencev iz petih evropskih držav v majhnem Poljskem mestecu Police. Pričakali in gostili so nas prijazni, gostoljubni ljudje, željni njihovo delo in deželo predstaviti v najlepši luči. Gostovali in hospitirali smo v OŠ, ki zaradi bližine velike kemične industrije nosi ime po Nobelovi nagrajenki za kemijo Marii Skłodowski – Cuire.

Hospitirali smo tudi v vrtcu, kjer so nam njihove vzgojiteljice pripravile in skupaj z otroki prikazale prav prijetno dejavnost s področja umetnosti. Z gozdom so se povezali preko klasične glasbe in likovne dejavnosti. Prevezel me je tudi pozdravni ples, kjer je bil stik z otroki zelo pristen in iskren. Kljub skromnosti in majhnem prostoru sem imela občutek domačnosti in umirjenega delovanja otrok. Pred vrtcem mi je pogled vsekakor segel k velikim parkovnim drevesom, množici majhnih klopnic in prijetnim nizkim igralom. Da bi začutila pravi utrip in izvedela še več o standardih in delovanju vrtcev na Poljskem, bi morala med njimi preživeti več časa.

Obiskali smo tudi čudovit center za občolske dejavnosti, kjer se mladina lahko izobražuje na področju naravoslovja. Upam, da bodo drevesca, ki so jih tam posadili šolarji vseh petih evropskih držav, sodelujočih v našem projektu, prispevala k prijateljstvu in miru vseh teh dežel še daleč v prihodnosti.

Tudi terapevtsko delavni center za ljudi s posebnimi potrebami mi je ostal dobro v spominu. Prostor, kamor je umeščen, je pravzaprav eno mini mestece sredi parka, kjer se oskrbovanci poleg prilagojenega dela v zaprtih prostorih, lahko prosto gibljejo v objemu velikih dreves. Ob opazovanju ljudi, ki so se tam gibali, sem dobila občutek njihove prav posebne, varne svobode.

Prevzela me je tudi urejenost obmorskega letovišča, predvsem umeščenost rekvizitov za aktivno ali pasivno sproščanje tik ob obali. Tu je bil dotik urbanega in naravnega povsem v sožitju.

Razsežnosti Poljske so velike in znamenitosti, ki so nam jih pokazali, so bile samo delček njihove zgodovine, kulture in življenja, ki ga živijo danes. Prav vse je bilo vredno ogleda.

Poleg destinacij in ljudi, ki smo jih obiskali, sem se prav na vsakem koraku zavedala, čemu smo tja prišli. Gozd, gozd, gozd. Drevo. Na vseh naših poteh, predvsem v samih mestih, so me fascinirali lepo urejeni parki in njihova mogočna drevesa. Podrasti ni bilo, tako da so

drevesa kraljevala v vsej svoji mogočnosti in za posladek še v vseh najlepših jesenskih barvah. Če bi jih obsijalo še sonce ...

Zapisala: Neva Šink, vzgojiteljica v VVE pri OŠ Žiri